

LO VENDRELLENCH

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS

Número corrent, 10 céntims.

Número atrassat, 20 céntims.

PREUS DE SUSCRIPCIO

VENDRELL..	1'50 pessetas trimestre.
FORA..	1'75 »
EXTRANGER..	2 »

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remitits y reclams, á preus convencionals.

No s' admeten escrits sense firma.

NO 'S TORNAN LOS ORIGINALS

PROGRAMAS
CARNETS
FACTURAS
CIRCULARS
ESQUELAS
TARGETAS
TALONARIS
ETC.

Ramon Germans y Nebot

IMPRESSORS

Impresos pera festas majors Especialitat en los de varias tintas.

Preus módichs. — Impresió esmerada.

Variat assortit de fanals japonesos, cadenas fantasia, serpentinas, etc.

Carrer del Teatre, 18.-Vendrell

Hotel Gori

OLESA DE MOTSERRAT

Obert desde 1.er de Juny á 30 de Setembre

Cuyna espanyola y francesa.—Servey especial en tauletas particulars.—*Cotxes Rippers* del ESTABLE-
MENT á LA PUDA á totas horas empleant sols 15 minuts en lo trajecte.—*Teléfono y garaje* gratuhts.—
Preus del hostatje, inclós servey de cotxe desde 6 pessetas diarias.

PERA INFORMES Consell de Cent, 437 y Rambla de Sant Joseph, número 13, «Epi-
cerie Centrale» de Joan Giraut, Barcelona.

Sulfat de coure inglés de 1.ª calitat

á 0'75 Ptas. kilo.—Per partidas á preus més reduhits.

Plassa Nova, 3 cantonada al carrer de S. Sebastiá (Muralla)

Devant la Drogueria de Eugeni Gasull.

ELECTRICITAT

TIMBRES

per dar avis á menjadors, cuynas dor-
mitoris, etc., etc.

RESSORTS especials per ventallas de botiga

Lo instala á preus económichs lo
serraller d' aquesta vila

Pau Socias (a) TRAU

Se asegura son perfecte funcionament

ELECTRICITAT

Lectura á domicili

Per una pesseta al mes se poden llegir
tota classe d' obras, novelas, cuentos, historias
y viatjes, deixant una petita cantitat per respon-
dre del llibre.—Se facilitan catálechs de las
obras que están á disposició del publich.

Valenti Carné, carrer Alt, 11.—Vendrell

EN VENDA

Aparato pera gas acetileno, de 20 metxeros-á
meytat de preu.

Informarán en la impremta d' aquest periódich.

Pau Urpi

Recader de Arbós y Vendrell

Se admeten encárrechs:

Sant Domingo del Call, 12, botiga de fuster.-BARCELONA

MOSSEN JACINTO VERDAGUER

Ha mort el gran, l' insigne y genial poeta
Mossen Cinto Verdaguer!...

Catalunya tota está de dol!... Y no pot de me-
nos, puig ell havia portat la llengua catalana en
trionf per tot lo mon ab son monumental poe-
ma *L' Atlántida*, una de las més grans concep-
cions poéticas del sigle XIX.

Fill de pares pagesos, conreador ell també
de la terra en sa joventut, humil condició que
jamay amagá, ants al contrari, ho perpetuá pro-
clamantho ab aquells coneguts versos:

«Poeta y fangador só,
y faig la feyna tant neta
que fango com un poeta
y escrich com un fangadó.»

se sapigué enlayrar amunt, ab potent vol d' águi-
la, assombrant á tots ab son geni portentós.

Quan tot just contava divuit anys, obtingué
ja un premi extraordinari als Jochs Florals de
Barcelona, per la seva camposició *A la mort d'
en Rafel de Casanovas*, y un accessit á la «Englan-
lina» per sa poesia *Los minyons den Veciana*,
quals premis se presentá á recullirlos vestint lo
modest jech y portant al cap la airosa barre-
tina morada, quels prendas vestia usualment.
Altras seguidas distincions. guanyá en los anys
successius, y en aquest entremitj, estudiá la car-
rera eclesiástica, cantant la primera missa
quan ja contava vinticinch anys d' edat.

Segui escrivint y produhint hermosas com-
posicions, y al any 1877 aparegué én los Jochs
Florals lo seu capdal poema *L' Atlántida*, obra
colossal, que afermá universalment la fama de
Mossen Cinto, traspasant ben aviat las fronte-
ras de Catalunya, traduïda al castellá, de la que
n' hi ha varias edicions, al francés, al inglés,

al alemany, al italià y al provensal, algunas de quals traduccions son editadas ab gran luxo.

La fecundia del gran poeta fou gran, puig á part d'altres composicions premiadas que li valgueren lo titol de «Mestre en Gay Saber», escrigué altres obras, la major part de las quals han sigut objecte de traduccions en diferents idiomas, qual nomenclatura resenyém á confinuació:

«Canigó», poema pirinàich digne parió de la «Atlántida»; «Idilis» y «Cants místichs», potser l'obra en que més se revela la personalitat del poeta; «Cansons de Montserrat»; «Llegendes de Montserrat»; «Carital»; «Patria»; «Colecció de càntichs religiosos del poble»; «Lo somni de Sant Joan»; «Jesús Infant» (Bethlem, La Fugida de Egipte y Nazareth); «Excursions viatges», model acabat de prosa catalana; «Passió de Nostre Senyor Jesucrist»; «Nerto», traducció catalana del poema den Mistral; «Dieta-ri d'un peregrí á Terra Santa»; «Roser de tot l'any»; «Flors del Calvari», ja esmentadas; «Càntichs del mes de maig»; «Sant Francesch»; «Santa Eularia»; «Aires del Montseny», y las delicadíssimas «Flors de Maria» publicadas darrerament.

D'algunes d'aquestas obras se n'han fet varias edicions. De «L'Atlántida» sola n'hi han set.

Totas aquestas obras viuran, á bon segur, la vida eterna pera ensenyansa de las generacions del perviindre, y 'l nom de son autor passarà á la immortalitat al costat de Milton, Dante, Petrarca, Virgili y Tasso.

Catalunya tota ha de plorar la pérdua del tan gran y sublim poeta com humil y virtuós sacerdot, Mossen Jacinto Verdaguer.

¡Que Deu lo tinga en sa Santa Gloria!

A la mort de la meva mare

(De Ayres del Montseny.)

Lo rossinyol entre 'ls arbres
ha cantat tota la nit,
del presseguer á la eurera,
de la eurera al romani.
Quines passadas tan fines!
quin reftar tan bonich!

Mes ¡ay! ma estimada mare
está espirant en son llit,
y més que 'l cant d'alegría
jo escolto los seus sospirs.
Mon pare al peu de la espona
va plorant de fil á fil,
al veure apagar la flama
que ell no trigarà á seguir;
plora 'l germá y la germana,
ploran parents y vehins,
y fins los sants en sos quadros
que foren ¡ay! sos amichs.

Dintre la casa tot plora,
tan sols ma neboda hi riu,
ma neboda de poch mesos,
aucell nial d'un mati
que arribat ahí á la vida
no sab que s'ha de morir.
Saltirona, riu y canta,
y ses rialles y crits
bescambía ab reftlades
lo rossinyol del jardí.
¿Per qué 'ls aucellets reftlan
quan lo cor está tan trist?
Mes, consol d'aquest desterro,
cantáu, rossinyols y nins:
en aquesta vall de llágrimes
recordaume 'l paradís,
lo paradís que es per viure
com la terra per morir.

Jacinto Verdaguer.

Contesta á En Pere Simó

Bon amich:

He llegit molt detingudament la teva «Carta desclosa» que'n lo nombre de LO VENDRELENC del dia primer del corrent mes me feres l'honor d'endressar.

La he llegida ab tota atenció, y, en veritat, que m'ha plascut forsa. Perque en ella traspuan la fé y l'entussiasme envers nostra Patria en cada frase, en cada concepte d'una manera ingénua, espontánea; pensada y trasportat al paper sense artificis retórichs y sense ampulosas giragonsas. Tas paraulas son la veritat y l'amor vessant d'un cor qu'estima sense càlcul; son l'adoració, no al ideal duplós, ni á la imatge de representació abstracte, sino que l'objecte de tas reverencias te percepció real: la Patria: Catalunya.

Dius, molt acertadament, que avuy existeixen catalanistas de tres menas: catalanistas vells, catalanistas joves y pseudo-catalanistas.

Als vells no'ls escatimas las tevas alabansas, puig ells son los que ab sa propaganda sabia, han despertat als cors joves, cap á un nou mon plé d'auroras esplendents, ahont s'hi embolcallan plens de llum els ideals de reivindicació que nosaltres condormits pels cants mentiders de las sirenas de ponent, no haviam ni sisquera entrevist. Y tens tota la rahó, perque si ells no han sigut els primers catalanistas en l'acepció pura de la paraula, son emperó, els primers que han definit lo que desde Casp ensá se sentia y's predicava d'una manera certa, pero indeterminada.

Després parlas dels joves, y trobante entre ells y medintlos tots segons lo teu sentir, te promets que aquestos han de treballar ab coratje fins á reconquerir la nostra llibertat perduda; y 't condols de que trobantse molts en lo cami de sos estudis ó aprenentatjes, no puga esser son esfors tot lo profitós que voldrias.

En quant als falsos catalanistas, els condempnas com es lògich, pero 't refias de que la seva obra anti social, no podrá impedir que germi y grani tanta y tanta llevar sana que queda ja sembrada en nostra terra.

Y com que estich del tot conforme en tas apreciaciones, aquesta contestació no te altre objecte que acusarte rebut y remerciarte l'atenció de l'endressa.

Ton ver amich y company de causa,

Jaume Orpinell.

Vendrell 14 de Juny de 1802.

FELICITAT

—Ja 't dich jo, Catarineta, que no sembla sino que avuy t'hagis proposat mortificarme en tot: sabs que no m'agradan los macarrons, y, tu que sí? ¡allá va que trona!... macarrons y dels més dobles.

—Avuy es diumenge, y ja ho sabs que cada festa...

—Es obligació de menjar macarrons? Bé, no ho sabia... Badoret!

—¿Qué mana, pare?

—Vés, porta 'l *prandstrich*.

—¡Ayay!... ¿Qué 'n vols fer?

—Vull mirar si aixis com porta 'ls dias en que no 's pot menjar carn, porta també 'ls que s'ha de menjar macarrons.

—¡Ximple... més que ximple!... ¡Poca solta!...

—¡Ay... ay, ay!... ¡Allá va que trona!... ¡Descarrega, descarrega!

—Val més que 't deixi dir y t'escolti com qui sent ploure.

—Després, á la carn d'olla no hi has posat si-

gróns, que sabs m'agradan d'alló més.

—Ja t'he dit que ha sigut un descuit.

—Dispensada!... però un altre dia no te'n descuidis. Per entrant, has fet unas llonsas que...

—¡Ay grandíssim!... ¡Miréu de qué 's queixa!...

—¡Poch á poch!... No es que 'm queixi: ja sé que no tothom pot menjarne. Salut y feyna hi haja que 'ens permetin poguer continuar menjant llonsas... que no deixin lo baf de llana que han deixat las de avuy; que no sembla sino que, abans de dinar, hagin refet aquí mitja dotzena de matalassos.

—Suposo que de las postres no'n tindrás res que dir: has menjat peras, que sempre dius que no't cansaria: may de menjarne.

Donchs, t'has errat; perque de las peras es de lo que estich més queixós. Totas han resultat *llocas*; no n'hi pugut menjar cap á gnst. Jo que 'm pensava pendre la revenja del mal dinar...

—¡Ay, pobret!... ¡No sabia que fossis tan finet de paladar!... Dispensa; un altre dia faré un requisidet de *croquetas* de gallina, ó bé costelletes de carbrit empaperadas... ¡Ves, ves, poca pena!... ¡Ah, no tens perdó de Deu!... ¡fer escarafalls d'un dinar que 'ls angels hi cantarian!... ¡Qui sab lo que haurás de menjar ab el temps!... ¡No tens modos, ni vergonya, ni...!

—¡Ja, ja, ja!... ¡Alsa, alsa, descarrega!... ¡Allá va que trona!...

—¡Pots ben riure!... ¡Talós!...

—¡Ja, ja, ja!... No puch ferhi més; ets tan bonica quan t'enfadas, que, no més per véuret aquet parell de rosellas que t'han exit á las galtonas, me passaria la vida fente l'encuantra... ¡No riguis!... ¡Malviatge!... ¡Adios, ilusió!...

—¡Beneyt!...

—Vaja, fesma una caricia.

—¡Fuig d'aquí!... ¡Déixem estar!

—¿No vols fer las paus?... Ningú hi perdrá més que tu.

—Aném, Badoret; deixémlo sol á ton pare, que está tocat del bolet... Vina, fill, vina; t'arreglaré y suftirém tots dos á passeig.

—¿Sense mi?

—No 't necessitem.

—*Bueno*: també allá hont volia portarvos hi estaré més ample.

—Jo si que vull venir, pare.

—¡Ca!... Ves ab ta mare á passeig.

—¿Ahont ens volias portar, si 's pot saber?

—¡Je, je!... ¿Ja pica la curiositat?

—¡Digas!...

—Estém renyits... ¡Vaja, dona, déixem estar!...

—Vull saber...

—¡Treume 'ls brassos del coll!... ¡M'escanyarás! ¡Vaya una abressada!... Donchs, si, mira... Entradas y assientos per anar al teatro aquesta tarde.

—¿De veras?... ¡Ay, que 'ts bon minyó!

—Jo també vull venir, pare.

—¡No 'n caldria d'altre!... Vaja, anéu á arreglarvos, que 'l temps passa volant.

—Aném, fillet, aném, que 't posaré 'l vestit que vas estrenar per Nadal!...

—Y tu pósat aquell cos granate que 't va tan rebé... ¿sents?... ¡Vull que fassis goig!... ¡Vaja, que cada dia estich més enamorat... més enamorat de la meva Catarineta!... ¡L'estimo més... més que quan festejavam!... ¡sí!... ¡es tan bonica!... ¡tan ma... manyaga!... ¡tant... Cata... rineta!...

—¡Eh!... ¿Qué?... ¡Que hi há!...

—¡Je, je, je!... ¡Y com s'hi havia adormit!...

—¡Ah!... ¿sou vosaltres? Pero deixa que 't contempli... ¡Qué rebonica vas!... ¡Faré pega al teu costat!

—¿Y jo, pare, que no vaig maco?

—¡Te rahó 'l reyet del meu cor!...

—Veyám, acostat... ¡oh, oh!... ¡Qué elegant!

¡Quin llas á la corbata tan ben fet!...

—La mare me l'ha fet.

—¡Ay, trosset de las meas entranyas!... ¿Qué

es lo que no 't farà la teva mareta, fill meu?

—Mira que 'l rebregas!...

—¿Quina es la mare que fent carícias al seu fill el rebrega?

—¡Veritat!... vina, Badoret; fesme un petó.

—¡Ten cuidado, home!... ¿veus?... ¡me li has desfet la corbata!

—¡Bó!... ¡Ja hi espifiat!...

—¡Y está clar!... Ves que sabéu els homes de fer carícias á las criaturas.

—En cambi, las que 't faig á tu...

—¡Calla, calla!... Lo que hem de fer es marxar.

—Tens rahó. Dónem un cop de raspall... aixis.

Ara m' aparia la corbata... bueno; y ara, en pago ¡una abressada!

—¡Estigas quiet!... aném, aném d' una vegada.

—¡Tu dirás á qui esperém! en marxa!

—Badoret, dónam la má, fill... ¿ja has tancat la porta, Pep?

—Ab dos toms de clau... ¡Malviatge!...

—¿Qué tens?

—¡Que m' hi deixat la mangala!

—Ves sense; un altre dia hi pensarás.

—Si tu t' haguessis deixat...

—¡Ay!...

—¿Qué?...

—¡El vano!...

—¡Ja, ja, ja... ¡Bravo!... ¡Me 'n alegro!

—¡Vesmel á buscar!...

—Un altre dia hi pensarás.

—Veshi!...

—No; avans que anarhi...

—¿Qué farás?...

—Te 'n compraré un de nou.

—¿De veras?...

—¡Ja estém anant!...

Ramon Ramon.

Ajuntament

Sessió de primera convocatoria celebrada lo divendres dia 12 del corrent mes, baix la presidencia del Alcalde D. Anton Martorell.

—Sigué aprobada l' acta de la anterior.

Lo senyor Folch notificá que en representació de la Corporació municipal, que se li havia conferit, otorgá poders en favor de D. Joseph Ventosa y Marqués y D. Claudi Planas, advocat y procurador respectivament de Tarragona, y d' altres dos de Madrid perque en nom y representació del Ajuntament, entaulin lo recurs contenciós administratiu en contra la providencia del senyor Governador civil de la provincia en l' assumpto referent á la Plassa Mercat.

Seguidament, s' aixecá la sessió en senyal de dol per la mort del gran Verdguer, fent constar en acta lo sentiment de la Corporació per la mort del mateix y nomenant una comissió per que representi al Ajuntament en l' enterro del ilustre poeta, quin acort se telegrafia al Excm. Sr. Alcalde de Barcelona.

CRONICA

La mort del gran poeta catalá, l' insigne autor de *L' Atlántida*, Mossen Cinto Verdguer, no per esser esperada ja de dias, ha causat menos esplossió de sentiment y condol en nostra vila, com l' ha causat a tota Catalunya y fora d' ella. Ab ansietat se llegian cada dia los partes facultatius que donavan noticia del curs de la malaltia que feya dias lo tenía postrat al llit, que la premsa de Barcelona publicava, tement sempre trobar la fatal nova que per dissort ha vingut á contristar lo cor dels catalans.

Al saberse la infausta nova á Barcelona, l' Ajuntament aixecá la sessió que estava celebrant, acordant avans incautarse del cadavre de Mossen Cinto y traslladarlo al Saló de Cent, convertit en capella

ardent, ahont ha estat exposat á la veneració del poble, concedir al ilustre finat los més grans honors que l' Ajuntament pugá rendir y concedirli sepultura perpetua y gratuita digna d' ell y de Barcelona en lo Cementiri del S. E.

Més de 100 000 personas desfilaron durant lo dijous y l' divendres pel Saló de Cent devant del cadavre, cantanhi l' «Orfeo Catalá» lo «Kirie de Victoria» produhint un efecte imponent.

L' enterro, que fou una grandiosa manifestació de dol, com may s' hagués vist á Barcelona, sigué presidit pel Capità General, en representació del Rey, pel Cardenal Casañas, per l' Alcalde Sr. Amat y pel Ministre d' Instrucció Pública senyor Comte de Romanones, qui ha fet lo viatge expressament pera tal objecte.

Al cementiri, al acte del enterrament, hi acudiren un cer tenar de mils personas.

¡Descansi en pau l' ilustre poeta.

Dilluns y Dimars últims talment semblava que 'ns trobessim en plé hivern; puig durant dits dias caigué, casi sens interrupció, una pausada y persistent pluja més propia del mes de Desembre que de miljans de Juny, la que sigué causa de que s' interrompessin las feynas de la segada dels ordís, y de que 's fassin malbé 'ls blats, que ab la ufana que gastan la major part restan ajeguts.

La temperatura que ha regnat ha sigut freda, molt freda, com no 's recordan fredors iguals en mesos de Juny d' anys anteriors.

Com podran veure nostres llegidors en l' extracte de la sessió del Ajuntament, aquest acordá aixecar la sessió en senyal de dol per la mort del genial poeta mossen Verdguer, nomenant una comissió per que representi á la Corporació en l' acte del enterro, y dirigir al Excm. Sr. Alcalde de Barcelona lo següent telegrama:

«Alcalde Barcelona.—Este Ayuntamiento despues de consignar en acta su sentimiento por la muerte del gran Verdguer, levanto sesión señal de duelo, delegando comisión para asistir entierro.—El Alcalde, Antonio Martorell.»

Ab motiu de las plujas d' aquests últims dias, lo pis d' alguns carrers ha quedat bastant mal parat, essent un d' ells lo del Sol, qual pis s' ensolci en alguns llocs á causa de lo poch atapahit que 'l deixaren després d' acabada la claveguera recentment construïda en lo mateix; haventse notat també en dit carrer la mala rasant que té, especialment devant del hostal d' en Xacolata, ahont l' aigua no tenia corrent, quedantshi per lo tant estacionada.

Es de creure que 's procurará corretgir aquesta deficiencia.

Diu *l' Ampurdanés*, de Figueras, no ser certa la noticia que donarem, prenentla d' altres periódichs, de que l' Alcalde d' aquella ciutat hagués assistit a las festas de la coronació del rey á Madrid, afegint que ni tampoch hi aná cap representació d' aquella corporació municipal; demanantnos que rectificuem la noticia, com aixís ho fem ab molt agrado, perque quedi la veritat en son lloch.

Divendres morí al Hospital del Sagrat Cor de Barcelona, ahont havia sigut portat al objecte de practicarli una operació, lo Agutzil de l' Alcaldia de aquesta vila don Joseph Maria Pamies. (E. P. D.)

Rebi la seva familia nostre més sentit pesam.

Lo dia 10 del corrent mes va comensar la expedició de billets de anada y tornada ab rebaixa de preus, de desde varias estacions d' aquesta linia y de la de Reus y Valls á la de Sant Vicens, qual servey s' estableix cada any al istiu pera facilitar la concurrencia á la vehina platja de Comarruga.

Desde la estació d' aquesta vila lo billet d' anada y tornada val 40 céntims.

La important Companyia de segurs contra incendis «La Catalana», per medi de son representant en aquesta provincia D. Manel Garay, ha satisfet á don Joseph Mumburú, d' aquesta vila, los perjudicis ocasionats en l' incendi que 's produhi en un dels aparadors

de son establiment de robas la nit del dia primer del corrent mes, de quin accident donarem compte en nostre número anterior.

Digne d' elogi es dita companyia per la rapidesa en satisfacer á sos assegurats los danys ocasionats pels incendis.

Dimars á las dotze de la nit acabá 'l plassó pera la inscripció en los Guberns civils de las asociaciones relligiosas. Las inscripciones que se han fet en aquesta provincia son unas noranta, y segons noticias se han inscrit todas las que existeixen en lo Arquebisbat de Tarragona, corresponents á la provincia.

Ha sigut donat d' alta y lliure pera 'l tráfeh y consúm el bestiar de llana y pel, que 's trobava atacat de glosopeia, propietat de la viuda de Valentí Fuster de Torredembarra.

En la impremta d' aquest proiódich s' han reimprimit los *Vendís* pera la circulació de mercaderias de producció ó fabricació nacional, lo que posém en coneixement de las personas á quinas no s' havia pogut servir per haverse agostat la existencia de dit document.

La casa Subirana germans, de Barcelona, ha editat un nou devocionari catala baix lo titol de *Mon Tresor*, compost per lo Rvnt. P. Gabriel Palau, S. J.

Lo esmentat devocionari es un llibre que reuneix todas las condiciones d' un bon devocionari, tant per lo que 's refereix ab ben entés ordre de materias que conté, com en l' atinada exposició de las mateixes y bella parla en que está escrit.

Temps feya que mancava en lo renaixement de nostre idioma la publicació d' un devocionari que, al mateix temps que nou, fos complet, com ho es el de que 'ns cupém, que forma un elegant tomet d' unas 350 planas esmeradament imprés que 's ven á distints preus molt económichs, segons sia la seva encuadernació, en dita llibreria Subirana, Portaferrisa, 14.

Los quaderns 83 y 84 del interessant *Diccionario Popular Enciclopédico de la Lengua Española*, que hem rebut son tan importants com tots los que 'ls han precedit fins avuy dia.

Se publica dita obra per quaderns de 16 páginas á tres columnas al preu de 30 céntims quadern.

Si algú de nostres lectors desitja coneixer tan útil publicació, pot dirigirse á D. Pere Garcia, Madera 12, Madrid.

S' admeten suscripciones á la impremta d' aquest periódich.

Secció Oficial

MERCAT PUBLICH

Relació de lo recardat en la passada setmana.

	Pesetas.
8 Juny	10'10
9 »	6'50
10 »	7'75
11 »	8'15
12 »	8'00
13 »	8'25
14 »	8'10
TOTAL	56'85

Funcions religiosas

Aquesta tarde á dos quarts de quatre ensenyansa de la doctrina cristiana y á dos quarts de cinch Rosari. Novena á Sant Antoni y Trisagi cantat ab exposició de S. D. M.

Registre Civil

Inscripcions verificadas desde el día 8 hasta el 14 del corrent mes.

Naizements.—Nens, 1.—Nenas, 0.

Defuncions.—Joan Olivé y Gomís de 84 anys.

Matrimonis.—Joseph Mañé Ramon ab Cándida Capdevila Julivert.

ANUNCIOS

Taller d'escombras de tota mena y Magatzém de palma de la costa

ANTON ESCOLÀ

PREUS: Escombras finas superiors, à 1'60 Ptas. dotzena — Escombras finas usuals, à 1'40 id. id — Escombras usuals à 1'20 id. id. — Escombras ordinarias, à 90 cèntims id. Prenentne de 50 dotzenas per amunt se fa 'l deu per cent de descompte.

TALLER: carrer de S. Tomas, 4 y de la Pendent, 8. — **DESPÀTX:** Major, 44, Estoreria y Cistelleria. — **SITJES**

Sastreria de Gil Boxadós

TEMPORADA D' STIU

Elegant y variat assortit en llanillas, cha-viots, gergas estams, y

Alpacas negras y de color

drils y demás teixits per dita temporada, tot à preus econòmichs.

Santa Agna, núm. 22. — Vendrell

La Económica

Ensofradora sistema "Roig"

Privilegi d' invenció y premiada ab medalla d' or en la Exposició Comarcal de Vilofranca del Panadés, 1907.

Se troban en venda à 23 ptas. una en l' acreditat establiment de llauneria de

Joan Vidal

Carrer Alt, núm. 13 y Garrofas, 6-VENDRELL

¡ INCREIBLE VERDAD !

Un anillo para caballero oro ley con hermosísimo brillante, 50 pesetas.
Idem con brillante doble grueso, 100 pesetas.
Un alfiler para caballero, oro ley con espléndido brillante, 25 pesetas.
Alfiler id. id. (brillante muy grueso), 50 pesetas.
Anillos última novedad para señoras y señoritas, oro ley con hermosísimo brillante, 25 pesetas.
Un par pendientes para señoritas, oro ley con espléndidos brillantes, 25 pts.
Un par pendientes para señoras, oro ley con hermosísimos brillantes, 50 pts.
Idem con hermosísimos brillantes dobles gruesos, 100 pesetas.
Un par pendientes para niñas (especialidad para verdadero regalo) oro ley y espléndidos brillantes, 25 pesetas.
Oro garantido de ley (18 quilates) y brillantes químicamente perfectos, más hermosos y de más valor, por su constante brillantez y esplendor que los verdaderos. Descomposición de luz, dureza, lapidación perfecta, imitación maravillosa.

Regalo 5.000 pesetas
à quien distinga estos brillantes ALASKA de los legítimos
Gran Premio en la Exposición de París

A todo comprador no conforme con el género se le devolverá inmediatamente el dinero.

Enviar la medida de los anillos, tomándolo con un hilo alrededor del dedo.

Única y verdadera ocasión para gastar bien el dinero en regalos, siendo siempre su valor superior al coste. No se hacen descuentos; no se concede representación; no se envían catálogos, ni dibujos, ni muestras.

Envío franco de todos gastos en cajita valor declarado y por correo, para toda España é Islas.

No s'irvese ningún pedido no acompañado de su importe en billetes Banco de España en carta certificada ó valor declarado.

Único representante general Sociedad Oro y Brillantes Am: Alaska.

G. A. BUYAS. — Corso Romana, 104 y 106, MILAN (ITALIA)

Labors agricolas á vapor

En la Redacció y Administració de L' Art del Pagés, Primpeesa, 11, principal primera, Barcelona, se donará rahó de las condicions económicas para desfondar terrenos para 'l cultiu de vinya y otras plantas, per medi dels aparatos más perfeccionats que 's coneixen fins avuy.

Per informes, dirigirse à D. Francisco X. Tobella, qui facilitará notas de preus per desfondar, desde un á tres pams de fondaria.

Marca de la casa.

Fábrica de guanos y primeras materias per abonos

Guanos especiales per VINYAS y CEREALS

Anton Trillas
Carrer de Montserrat, Vendrell